

Brukas ofta absolut, t. ex.: *I Ryssland r-r nu kejsar Nicolaus.* (Fig.) *Låta r. sig af fördommar.* — Förekommer i vissa svordomsuttryck, t. ex.: *Fan r.! Hin r.! R. och anamma!* m. fl. — 2) (gram.) Fordra viss kasus. — V. n. (fam.) Väsnas, stoja, rasa, rusta. — Part. akt. *Regerande* brukas ofta både adjektivt och substantivt, t. ex.: *En r. furste. De r. — Regerande, n. 4.*

REGERING, rejëring, f. 2. 1) Styrande, beherrskande. *Ett lands r.* — 2) (absolut) a) Offentlig makt, inrättad att befordra statens ändamål. *Hvem för r-en? R-en går i arf. Anträde till r-en.* — b) De personer, som i en konstitutionel stat, jemte regenten, utöfva regeringsmakten. — *Syn.* Styrelse. — *Ss.* *R-somsorg, -slid, -sår.*

REGERINGSBÖRDA, f. 1. (fig.) Ett lands regering, med afseende på dermed förenade mödor och bekymmer.

REGERINGSFORM, --- fårrm, m. 3. Grundlag, som fastställer regerings och undersätters ömsesidiga rättigheter och skyldigheter, jemte sättet för regeringsmaktens utöfvande.

REGERINGSKONST, f. 3. Konsten att föra regeringen i en stat.

REGERINGSLÖS, a. 2. Utan regering, utan styrelse. — *Syn.* Anarkisk. — *Regeringslöshet, f. 3.*

REGERINGSMAKT, f. 3. Den offentliga makt, genom hvilken en stat styres.

REGERINGSMAXIM, --- i'm, m. 3. Grundsats, som följes vid regeringen af ett land.

REGERINGSRÅD, n. 3. Se *Statsråd.* — S. n. 3. Ledamot af ett regeringsråd. — Ordet brukas endast i fråga om utländska stater.

REGERINGSSJUK, a. 2. Öfverdrifvet begärlig efter regeringsmakt.

REGERINGSSJUKA, f. 1. Öfverdrifven lystnad efter att regera.

REGERINGSSÄTT, n. 3. Det olika sätt, hvarpå i allmänhet styrelsen utöfvas i ett samhälle. *R-et är antingen monarkiskt, aristokratiskt, demokratiskt, eller blandadt af dessa tre.*

Anm. Man bör noga skilja mellan *Regeringssätt* och *Regeringsform*. Jfr. detta sednare ord.

REGERINGSTILLTRÅDE, n. 4. Tillträde till regeringen i ett land.

REGERLIG, a. 2. (föga brukl.) Som låter styra sig.

REGERVERK, rejërvärk, n. 3. Hela den mekanik i ett orgverk, hvarigenom luften, vid tangenternas påtryckning, införes i piporna.

REGIE, régie, m. 3. Den åtgärd, hvarigenom staten, till förökande af sina inkomster, tillägger sig ensam och uteslutande rätt att tillverka eller försälja vissa allmänna behöfsartiklar.

REGIM, reschi'm, m. 3. (fr. *Régime*, af lat. *Regimen*) 1) Styrelse, förvaltning. — 2) Af läkare föreskrifven lefnadsordning i mat och dryck. — 3) (gram.) Ett ords ställning, såsom betingad af ett annat, af hvilket det regeras.

REGION, región, m. 3. (lat. *Regio*) 1) Trakt. — 2) Hvarf eller lager af luftkretsen. — 3) Större afdelning af himlahalvvet.

REGISSÖR, reschissör, m. 3. (fr. *Régisseur*, af lat. *Regere*, styra) Person, som vid vissa utländska teatrar förvaltar teaterns artistiska angelägenheter, såsom val af pjäser, fördelning af rollerna, repetitioner, förning af inlemnade manuskrift, m. m. Vid svenska teatern har *Regissören* en mer underordnad befattning.

REGISTER, rej'sst'r, n. 3. (lat. *Regesta*) 1) Innehållsförteckning. *Hålla r. öfver något. Införa i r-tret.* — 2) Afdelning af människorösten. — 3) (i orgverk) a) Hvarje särskilt omgång af pipor ifrån de lägsta till de högsta tonerna. Kallas äfv. *Stämma.* — b) Fyrkantig stång, som utdrages eller tillslutes, för att öppna eller tillsluta luthålen till de särskilda stämmorna. — 4) (fig.) Ramsa. *Ett långt r.* — Deraf: *Syndaregister.* — 5) (boktr.) Noggrann motsvarighet emellan aftrycken på begge sidorna af ett ark, så att rader och kolumntitlar stå precis midt emot hvarandra.

REGISTRATOR, rejstråtlarr, m. 3. (uttalas i pl. — tórårr) Tjensteman vid domstolar och högre embetsverk, som emottager och inregistrerar alla inkommande mål.

REGISTRATUR, rejstratúr, f. 3. Bok, hvori alla inkommande mål inregistreras.

REGISTRERA, v. a. 1. Införa i register; äfv. uppsätta register öfver. — *Registrering, f. 2.*

REGLA, v. a. 1. Stänga genom regels förskjutande. *R. en dörr.* — *Reglande, n. 4. o. Regling, f. 2.*

REGLEMENT, - - männte, n. 4. (fr. *Règlement*, af lat. *Regula*, regel) Stadga, föreskrift, hvarigenom något regleras. *R. för en förrättning.* — Deraf: *Tjenstreglemente.*

REGLEMENTARISK, a. 2. 1) Som innehåller stadgar eller derpå har afseende. — 2) Som grundar sig på reglementen och författningar.

REGLEMENTERA, - - mänttera, v. n. 1. Slösa med förordningar samt tillägg och förklaringar derå. — *Reglementerande, n. 4. o. Reglementering, f. 2.*

REGLER, réglarr, f. 3. pl. Se *Månadsrening.*

REGLERA, v. a. 1. Efter regler inrätta, ordna; stada regler, som af vissa personer, eller vid vissa inrättningar o. s. v., böra iakttagas; förordna, fastställa; bestämma, afgöra. — *Reglerande, n. 4. o. Reglering, f. 2.*

REGN, rä'ngn, n. 3. 1) Den naturföreteelse, då vatten i droppform nedfaller ur luften ifrån molnen. *Starkt, groft, smått, fint r. Gå ut i r. I r. och solsken.* (Ordspr.) *Efter r. låter Gud solen skina,* efter sorg kommer ofta glädje.

— Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: *Sten-, Blodregn, m. fl.* — 2) (fig.) Säges om en stor mängd af tätt fallande likartade saker. *Ett r. af pilar, af kulor.* — Har sammansättningarna *Pilregn, Kulregn, Eldregn, m. m.*

REGNA, rä'ngna, v. impers. Säges om den naturföreteelsen, då regn faller. *Det r-r starkt, smått. R. in, regna så,* att droppar falla in genom tak, fönster eller annan öppning på hus. (Fig.) *R. eld, pilar, o. s. v., falla eldgnistor, pilar så tätt som regn.* (Talesätt) *Om det ock r-de småsten,* om det än vore aldrig så svårt. — *Syn.* *Duska, Daska.* — *Regnande, n. 4.*

REGNAKTIG, a. 2. Som liknar sig till regn. *Vädret är r-t. Det ser r-t ut.* — *Regnaklighet, f. 3.*

REGNBADD, n. 3. (fam.) Starkt regnande. *Vara ute i r-et.*

REGNBLÅST, m. 3. Blåst med regn.

REGNBY, m. 2. (sjöt.) By med regn. Jfr. *By.*

REGNBÅGE, m. 2. pl. — *bågar.* Luftföreteelse, bestående i en större eller mindre cirkelbåge, som visar sig på himmelen, färgad af de